

Зазначені тренди потребують оперативного реагування. Для подолання численних проблем українським логістичним компаніям потрібно інвестувати у реалізацію різних проєктів. Логістичні проєкти можуть варіюватися від простих до складних, залежно від масштабу, обсягу, цілей, сфери тощо. Серед сучасних логістичних проєктів є оптимізація ланцюгів постачання, розробка транспортних мереж, впровадження логістичних інформаційних систем, складування, управління замовленнями, логістика повернень, екологічна логістика тощо. Кожний різновид проєктів передбачає використання інструментів проєктного менеджменту. Ефективні логістичні проєкти мають бути засновані на принципі гнучкості та швидкості прийняття рішень.

Література:

1. Галузеві тренди. Стан логістичної галузі в Україні: тренди та особливості. URL: <https://gol.ua/galuzevi-trendy-stan-logistychnoyi-galuzi-v-ukrayini-trendy-ta-osoblyvosti/>
2. Крикавський Є.В., Похильченко О.А., Фертч М. Логістика та управління ланцюгами поставок: підручник. Львів: Вид-во Львів. Політехніки. 2020. 848 с.
3. Топ 7 трендів у логістиці 2023 року. URL: <https://haski.ua/blog/logistic/logistychni-trendy-2023-rok>

Коваленко В.К.,
здобувачі вищої освіти

Куц В.І

асистент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ УКРАЇНИ

В умовах сучасної геополітичної напруженості питання забезпечення національної обороноздатності України стає стратегічно важливим, вимагаючи особливої уваги до системи планування. Після анексії Криму та воєнної агресії Російської Федерації у 2022 році стратегічне планування у оборонній сфері спрямоване на ефективне використання національних ресурсів, що має забезпечити захист територіальної цілісності України.

Стратегічне планування в оборонній сфері – це система довгострокового управління національною безпекою, яка передбачає визначення цілей, пріоритетів і шляхів їх досягнення. Воно зосереджено на оптимізації використання ресурсів і впровадження нових технологій для забезпечення стійкості держави до зовнішніх і внутрішніх загроз. послідовно до "Концепції національної безпеки України" [1], основне завдання стратегічного планування передбачає забезпечення готовності країни до різних типів загроз, зокрема агресії, гібридних загроз, кіберзагроз, інформаційних атак та економічного тиску.

Основним напрямком стратегічного планування є мобілізаційна готовність і розвиток ресурсного забезпечення, включаючи кадрову підготовку. Для ефективної реалізації стратегії система обороноздатності повинна мати зворотний зв'язок, який дозволить проводити моніторинг, оцінку та коригування планів на основі поточного аналізу загроз.

Ефективність стратегічного планування залежить також від рівня системи організаційної структури управління та контролю за виконанням рішень. Оборонне стратегічне планування має результат використання сучасних технологій, зокрема інтеграцію кіберзахисту, високоточних систем та технологій штучного інтелекту в оборонному секторі. Відповідно до «Державної програми розвитку Збройних сил України до 2030 року» [3], ключовими перевагами є розвиток кібербезпеки, модернізація озброєння і техніки, а також поглиблення міжнародної співпраці.

Належне фінансування є критичним елементом ефективного планування. Для досягнення стратегічних цілей потрібно стабільне зростання фінансування оборонного

сектору на рівні не менше 5% від ВВП країни [2]. Важливим є залучення приватних інвестицій та підтримка міжнародних партнерів для розвитку спільних оборонних проектів.

У сучасних умовах, коли загрози є багатомірними і включають як традиційні воєнні методи, так і гібридні атаки, стратегічне планування має орієнтацію на комплексний підхід. Особливу увагу слід приділяти розвитку механізмів внутрішнього управління та контролю за ресурсами, що забезпечують оптимальне виконання завдань в умовах воєнного стану.

Таким чином, стратегічне планування є ключовим компонентом забезпечення національної обороноздатності України, що потребує комплексного підходу, адекватного фінансування, розвитку інноваційних технологій, а також міжнародної підтримки та співпраці для ефективної реалізації цілей безпеки та оборони.

Література:

1. Про Концепцію (основи державної політики) національної безпеки України : Постанова Верховної Ради України № 3/97-ВР від 16.01.1997. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3/97-%D0%B2%D1%80#Text>.

2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України: Указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3922020-35037>.

3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 серпня 2021 року "Про Стратегічний оборонний бюлетень України": Указ Президента України від 17 вересня 2021 року №473/2021. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/4732021-40121>.

Липчанський В.О.

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності

Якоб А.О.

здобувач другого (магістерського) рівня освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ

В умовах економічної нестабільності, політичних змін або соціальних викликів, таких як пандемія чи військовий конфлікт, підприємства стикаються з гострою необхідністю адаптуватися до нових умов для збереження своєї діяльності. Кризові ситуації потребують ефективного менеджменту, який здатен оперативно реагувати на зовнішні зміни, забезпечувати оптимізацію ресурсів і підтримувати продуктивність.

Криза створює багато проблем, які впливають на стратегію і тактику управління підприємством. До основних чинників, що ускладнюють управління, включають наступні: зниження купівельної спроможності споживачів; підвищення операційних витрат через інфляцію або перебої в постачанні; нестача фінансування або обмеження доступу до капіталу. Ці фактори призводять до необхідності перегляду стратегій і скорочення витрат.

Що в себе включає ефективний менеджмент підприємства в умовах кризи?

1. Стратегічна адаптація. Рішення в умовах кризи повинні бути орієнтовані на швидке реагування та пристосування до змін (визначення пріоритетних цілей, таких як підтримка ліквідності та збереження персоналу; оптимізація витрат шляхом скорочення неперіоритетних видатків; фокус на стратегічні напрями з високим потенціалом доходів, що можуть забезпечити фінансову стабільність).

2. Антикризові інструменти менеджменту. Антикризовий менеджмент включає використання спеціальних інструментів і методів для оцінки ризиків, управління фінансами та ресурсами. Основними інструментами антикризового менеджменту є: ризик-менеджмент (ідентифікація ризиків і розробка сценаріїв для зменшення їхнього впливу); фінансовий контроль (постійний моніторинг бюджетів та фінансових потоків, а також зміна фінансових